

Epistola către Galateni

1

Salutare. Nu există altă Evanghelie. Cum a devenit Pavel apostol.

¹ Pavel, apostol nu de la oameni, nici prin om¹, ci prin Iisus Hristos și prin Dumnezeu-Tatăl Care L-a înviat pe El din morți,

² și toți frații care sunt împreună cu mine, Bisericii Galatiei:

³ Har vouă și pace de la Dumnezeu-Tatăl și de la Domnul nostru Iisus Hristos,

⁴ Cel ce S'a dat pe Sine pentru păcatele noastre, ca să ne scoată din acest veac² rău de acum, după voia Dumnezeului și Tatălui nostru,

⁵ Căruia fie-I slava în vecii vecilor. Amin!

⁶ Sunt uimit³ că de la Cel ce v'a chemat prin harul lui Hristos, voi treceți atât de repede la altă evanghelie;

⁷ nu că este alta⁴, ci numai că sunt unii care vă tulbură și vor să strice⁵ Evan-

ghelia lui Hristos.

⁸ Dar: chiar dacă noi sau înger din cer v'ar propovădui altceva decât ceea ce v'am binevestit noi, să fie anatema⁶!

⁹ Așa cum v'am spus-o mai înainte, v'o spun din nou și acum: Dacă cineva vă propovăduiește altceva decât ceea ce ați primit, anatema să fie!

¹⁰ Oare caut eu acum să câștig bunăvoința oamenilor, sau pe a lui Dumnezeu? sau oamenilor caut eu să le plac? Dacă încă le-aș plăcea oamenilor, n'aș fi rob al lui Hristos.

¹¹ Căci vă fac cunoscut, fraților, că Evanghelia cea binevestită de mine nu este după om;

¹² pentru că nici eu⁷ nu de la om am primit-o sau am învățat-o, ci prin descoperirea lui Iisus Hristos.

¹³ Căci ați auzit de purtarea mea de altădată întru iudaism, că peste măsură prigoneam Biserica lui Dumnezeu și o pustiam,

¹⁴ și spoream în iudaism mai mult decât mulți din cei ce erau de vârsta mea în neamul meu, ca nimeni altul fiind eu râvnitor al predaniilor mele părintești.

¹⁵ Dar când a binevoit Dumnezeu, Cel

¹Apăsată precizare inițială împotriva celor ce contestau autoritatea lui Pavel, sub pretext că el nu fusese ucenic direct al lui Iisus Hristos.

²Veac, în înțelesul de lume; lumea de aici, contingentă, în opoziție cu cea de dincolo, eternă (vezi și Rm 12, 2 și nota).

³= Nu-mi vine să cred.

⁴Nu sunt două evanghelii (ci numai una).

⁵= Să-i schimbe sensul, direcția; s'o răstoarne cu susu'n jos.

⁶= Blestemat.

⁷În relație cu cei doisprezece.

ce m'a ales⁸ încă din pântecetele maici⁹ mele și prin harul Său m'a chemat

¹⁶ ca'ntru mine să-L descopere pe Fiul Său, pentru ca eu să-L binevestesc la neamuri, deîndată, fără să fi primit sfat de la trup și de la sânge,

¹⁷ și fără să mă fi suit la Ierusalim la apostolii cei dinainte de mine, m'am dus în Arabia și m'am întors iarăși la Damasc.

¹⁸ Apoi, după trei ani, m'am suit la Ierusalim ca să-l vădi pe Chefa¹⁰ și am rămas la el cincisprezece zile.

¹⁹ Dar pe altul din apostoli n'am văzut, decât numai pe Iacob, fratele Domnului.

²⁰ Iar în cele ce vă scriu, iată o spun înaintea lui Dumnezeu că nu mint.

²¹ După aceea am venit în ținuturile Siriei și ale Ciliciei.

²² Și după față¹¹ le eram necunoscut Bisericii lui Hristos celor din Iudeea;

²³ ci ele doar auziseră că „cel ce ne prigonea pe noi odinioară, acum binevestește credința pe care altădată o nimicea”;

²⁴ și-L slăveau pe Dumnezeu întru mine.

2

Pavel acceptat de ceilalți apostoli. Ca și păgânii, Evreii se mântuiesc

⁸Sensul exact: m'a pus deoparte și m'a ținut în rezervă (pentru un anume scop).

⁹Verbul istoréo înseamnă nu numai a-l vedea pe cineva, a-i face o vizită, a-l cunoaște, ci și a-l cerceta, a avea cu el discuții amănunțite asupra anumitor probleme. Această vizită trebuie să fi avut loc în anul 35.

¹⁰= Petru.

¹¹= Direct, personal.

prin credință.

¹ Apoi, după paisprezece ani, m'am suit iarăși la Ierusalim cu Barnaba, luându-l cu mine și pe Tit.

² M'am suit potrivit unei descoperiri¹; și le-am făcut arătare – dar în chip deosebit celor mai de seamă² – despre Evanghelia pe care o propovăduiesc la neamuri, pentru ca nu cumva să alerg sau să fi alergat în zadar.

³ Dar nici Tit, care era cu mine și era elin, n'a fost silit să se taie'mprejur; –

⁴ dar³ din pricina fraților mincinoși care se strecuraseră să ne iscodească libertatea pe care o avem în Hristos Iisus, ca să facă din noi niște sclavi⁴;

⁵ cărora însă noi nici măcar un ceas nu ne-am plecat cu supunere, pentru ca adevărul Evangheliei să rămână neclintit pentru voi.

⁶ Dar cei ce par a fi ceva⁵ – oricine-ar fi fost ei cândva, nu mă privește; Dumnezeu nu caută la fața omului –, cei ce par a fi ceva nu mi-au adăugat nimic,

⁷ ci dimpotrivă, văzând că mie mi-a fost încredințată Evanghelia pentru cei netăiați împrejur, după cum lui Petru pentru cei tăiați împrejur

¹Deși, în virtutea misiunii sale speciale, Pavel propovăduiește „pe cont propriu”, el știe prin revelație că predica și pozițiile sale trebuie să aibă consensul Bisericii-Mame, cu care legătura nu trebuie niciodată întreruptă.

²Textul sugerează o întâlnire separată cu Apostolii Iacob, Petru și Ioan, „stâlpii” Bisericii menționați în versetul 9.

³Subînțeles: Dar toată această situație (controversa asupra circumciziei)...

⁴= Robi ai Legii Vechi; aserviți iudaizanților care cereau ca păgânii convertiți la creștinism să fie mai întâi circumciși și apoi botezați, poziție căreia Pavel i se opune cu îndârjire.

⁵= Notabilii comunității. Textul nu e neapărat ironic, ci ușor umoral.

8 – căci Cel ce a lucrat prin Petru în apostolia tăierii⁶ împrejur a lucrat și prin mine la neamuri –

9 și cunoscând harul ce mi-a fost dat, Iacob și Chefa și Ioan, cei socotiți a fi stâlpi, ne-au dat mie și lui Barnaba mâna dreaptă în semn de părtășie⁶, pentru ca noi să binevestim la neamuri, iar ei la cei tăiați împrejur,

10 numai să ne aducem aminte de săraci⁷, ceea ce tocmai m'am și străduit să fac.

11 Dar când Chefa a venit în Antiohia, eu pe față i-am stat împotriva, căci vrednic era de înfruntare.

12 Fiindcă înainte de a fi venit unii de la Iacob, el mânca împreună cu păgânii; dar când au venit aceia, el se ferea și se ținea deoparte, temându-se de cei din tăierea împrejur.

13 Și împreună cu el s'au fățărnicit⁸ și ceilalți iudei, încât până și Barnaba a fost atras în fățărnicia lor.

14 Dar când eu am văzut că ei nu calcă drept, după adevărul Evangheliei, i-am zis lui Chefa, în fața tuturor: Dacă tu, care ești iudeu, trăiești ca păgânii și nu ca Iudeii, de ce-i silești pe păgâni să trăiască precum Iudeii?

15 Noi suntem din fire iudei, iar nu păcătoși dintre păgâni;

16 știind însă că omul nu se îndreptățește⁹ din faptele legii¹⁰, ci numai prin

⁶Literal: (mâna) dreaptă a comuniunii; semnul prin care apostolii, deși deosebiți în lucrare, rămâneau în comuniune (koinonía) harică.

⁷= Creștinii săraci din Ierusalim, pentru care Pavel avea să facă o mare colectă în provinciile Ahaia și Macedonia.

⁸= Au intrat în jocul duplicitar al lui Petru.

⁹Nu este socotit drept în fața lui Dumnezeu și, prin aceasta, vrednic de mântuire.

¹⁰Faptele legii: stricta respectare a prescrip-

credința în Iisus Hristos, am crezut și noi în Hristos Iisus, pentru ca din credința în Hristos să ne îndreptăm, iar nu din faptele legii; căci din faptele legii nimeni nu se va îndreptați.

17 Dar dacă'n căutarea noastră de a ne îndreptați în Hristos ne-am găsit și pe noi înșine păcătoși, este oare Hristos slujitor al păcatului? Ferească Dumnezeu!

18 Că dacă pe cele ce eu le-am dăruit, pe acelea le zidesc la loc, mă adevăresc pe mine însumi călcător de poruncă.

19 Fiindcă eu prin lege i-am murit legii, pentru ca să-I trăiesc lui Dumnezeu:

20 m'am răstignit împreună cu Hristos; și nu eu sunt cel ce mai trăiesc, ci Hristos este Cel ce trăiește în mine; ceea ce trăiesc eu acum în trup, trăiesc întru credința în Fiul lui Dumnezeu, Cel ce m'a iubit și pe Sine Însuși S'a dat pentru mine.

21 Nu lepăd¹¹ harul lui Dumnezeu; căci dacă dreptatea vine prin lege, atunci Hristos a murit în zadar¹².

3

Lege sau credință? Legea și făgăduința. Robi și fii.

1 O, Galateni fără minte, cine v'a vrăjit să nu dați crezare adevărului, voi, cei ce sub ochii voștri L-ați avut ca'ntr'o

țiilor vechi-testamentare, printre care și cele cu privire la mâncăruri.

¹¹În sensul: Nu anulez (ceea ce deja am primit); nu reziliesc (contractul pe care l-am făcut).

¹²Aici se încheie demonstrația lui Pavel în fața lui Petru, poziție pe care acesta din urmă o va susține integral în Sinodul Apostolic de la Ierusalim (vezi FA 15, 7-11).

icoană pe Hristos răstignit¹?

² Doar aceasta vreau să aflu de la voi: Prin faptele legii primit-ați voi Duhul, sau prin ascultarea credinței?

³ Atât de fără minte sunteți? După ce ați început în Duh, isprăviți acum în trup?

⁴ În zadar ați pățimit voi atâtea? – și de-ar fi doar în zadar!²

⁵ Așadar, Cel ce vă dă vouă Duhul și face minuni la voi, oare pentru faptele legii le face, sau pentru că voi ați ascultat de chemarea credinței?;

⁶ așa cum Avraam a crezut în Dumnezeu și i s'a socotit lui aceasta ca dreptate,

⁷ să știți, prin urmare, că ei, cei născuți din credință, aceia sunt fii ai lui Avraam.

⁸ Iar Scriptura, prevăzând că prin credință îndreptățește Dumnezeu neamurile, mai dinainte i-a binevestit lui Avraam că întru tine se vor binecuvânta toate neamurile.

⁹ Prin urmare, cei ce sunt din credință se binecuvintează împreună cu credinciosul Avraam.

¹⁰ Căci toți cei ce sunt din faptele legii sunt sub blestem, că scris este: Blestemat este cel ce nu stăruie întru toate cele scrise în cartea Legii, ca să le facă.

¹¹ Iar cum că prin lege nimeni nu se îndreptățește în fața lui Dumnezeu este lucru învederat, pentru că dreptul din credință va fi viu;

¹Răstignirea lui Hristos (alături de înviere, temă centrală a predicii lui Pavel) le-a fost descrisă Galatenilor în mod public, amănunțit și plastic, cu maximă concretețe, ca pe un steag zugrăvit.

²Renegarea credinței după ce ai pățimit pentru ea te aruncă într'o stare mai rea decât înainte de a fi avut-o.

¹² legea însă nu este din credință³, dar cel ce va face acestea va fi viu prin ele.

¹³ Hristos ne-a răscumpărat din blestemul legii, devenind El blestem de dragul nostru; pentru că scris este: Blestemat este tot cel spânzurat pe lemn;

¹⁴ aceasta, pentru ca binecuvântarea lui Avraam să ajungă la neamuri întru Hristos Iisus, așa încât noi prin credință să primim făgăduința Duhului.

¹⁵ Fraților, ca un om grăiesc: chiar testamentul întărit al unui om, nimeni nu-l strică sau îi mai adaugă ceva.

¹⁶ Or, făgăduințele au fost rostite lui Avraam și Seminției sale. Nu se zice: și „semințiilor” – ca de mai multe, ci ca de una singură: și Seminției tale, ceea ce înseamnă: Hristos.

¹⁷ Or, eu spun aceasta: Un testament mai dinainte întărit de Dumnezeu în Hristos, nu-l desființează legea care a venit după patru sute treizeci de ani, așa încât ea să desființeze făgăduința.

¹⁸ Că dacă moștenirea este din lege, atunci nu mai e din făgăduință; Dumnezeu însă prin făgăduință i-a dăruit lui Avraam moștenirea.

¹⁹ Atunci, ce este legea? Ea a fost adăugată din pricina călcărilor de lege, până când avea să vină Urmașul Căruia I s'a dat făgăduința; și a fost rânduită prin îngeri în mâna unui mijlocitor⁴.

²⁰ Mijlocitorul însă nu este al unuia singur, dar Dumnezeu este Unul.

²¹ Atunci, este legea împotriva făgăduințelor lui Dumnezeu? Doamne fereste! Că dacă s'ar fi dat o lege care

³Legea nu-și revendică originea ca fiind din credință.

⁴Vezi nota de la FA 7, 53.

să poată da viață, dreptatea ar veni, într'adevăr, din lege.

²² Dar Scriptura a închis totul sub păcat, pentru ca prin credința în Iisus Hristos făgăduința să fie dată celor ce cred.

²³ Înainte însă de venirea credinței noi eram păziți sub lege, închiși fiind în vederea credinței care avea să se descopere;

²⁴ așa că legea ne-a fost dată călăuză⁵ spre Hristos, pentru ca noi să ne îndreptăm prin credință;

²⁵ iar dacă a venit credința, nu mai suntem sub călăuză.

²⁶ Fiindcă toți sunteți fii ai lui Dumnezeu prin credința în Hristos Iisus.

²⁷ Căci câți în Hristos v'ați botezat, în Hristos v'ați îmbrăcat.

²⁸ Nu mai este iudeu, nici elin; nu mai este rob, nici liber; nu mai este parte bărbătească și parte femeiască; pentru că voi toți una sunteți în Hristos Iisus.

²⁹ Iar dacă voi sunteți ai lui Hristos, atunci sunteți odrasla⁶ lui Avraam, moștenitori după făgăduință.

4

Robi și fii (continuare). O alegorie: Agar și Sarra.

¹ Dar o spun: câtă vreme moștenitorul este copil, el întru nimic nu se deosebește de rob, deși e stăpân peste toate, ² ci este sub epitropi și iconomi până la vremea rânduită de tatăl său.

⁵Textual: pedagog. Vezi nota de la 1 Co 4, 15.

⁶Textual: sămânța; descendența; urmașul. Un singular care, raportat la demonstrația din v. 16, atestă unitatea credincioșilor întru Unul și Același Iisus Hristos.

³ Tot așa și noi: când eram copii, robiți eram sub stihiiile lumii¹;

⁴ dar când a venit plinirea vremii², Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub lege,

⁵ ca pe cei de sub lege să-i răscumpere, ca să dobândim înfierea.

⁶ Și pentru că sunteți fii, Dumnezeu L-a trimis în inimile noastre pe Duhul Fiului Său care strigă: Avva, Părinte³!

⁷ În felul acesta, tu nu mai ești rob, ci fiu; iar dacă ești fiu, ești și moștenitor al lui Dumnezeu, prin Iisus Hristos.

⁸ Atunci însă, când voi nu-L cunoșteți pe Dumnezeu, slujați celor ce prin firea lor nu sunt dumnezei;

⁹ dar acum, după ce L-ați cunoscut pe Dumnezeu – sau mai degrabă după ce ați fost cunoscuți de Dumnezeu –, cum de vă întoarceți din nou la stihiiile cele slabe și sărace, cărora iarăși vreți să le slujiți ca mai'nainte?:

¹⁰ țineți zile și luni și anotimpuri și ani!...

¹¹ Mă tem pentru voi, ca nu cumva să mă fi ostenit la voi în zadar.

¹² Vă rog, fraților, fiți așa cum sunt eu, fiindcă și eu am fost așa cum sunteți voi. Nu mi-ați greșit cu nimic.

¹³ Dar voi știți că din pricina unei slăbiciuni a trupului⁴ v'am binevestit vouă întâia oară,

¹= Forțele elementare ale naturii; fixitatea cosmică, aceea care guvernează rigiditatea și intoleranța prescripțiilor din Legea Veche.

²= Termenul hotărât de Dumnezeu pentru ca realitatea divină a planului Său mântuitor să devină realitate concretă.

³Vezi nota de la Rm 8, 15.

⁴Probabil, o boală prelungită sau o convalescență, care la obligat pe Pavel să rămână în mijlocul Galatenilor mai mult decât își plănuise în cursul primei sale călătorii misionare (FA 13, 13-14, 25).

14 și voi nu mi-ați disprețuit încercarea care era în trupul meu, nici nu v'ați scârbit, ci m'ați primit ca pe un înger al lui Dumnezeu, ca pe Hristos Iisus.

15 Unde este deci fericirea voastră? Căci vă mărturisesc că, de-ar fi fost cu putință, v'ați fi scos ochii voștri și mi i-ați fi dat mie.

16 Am ajuns deci vrăjmașul vostru pentru aceea că v'am spus adevărul?

17 Aceia vă râvnesc, dar nu cu gând bun; ci vor să vă despartă de mine ca să-i râvniți pe ei.

18 Bine este însă ca binele să-l râvniți întotdeauna, și nu numai atunci când sunt eu de față la voi.

19 O, copiii mei, pentru care sufăr iarăși durerile nașterii până ce Hristos va lua chip în voi!

20 Aș vrea acum să fiu la voi și să-mi schimb felul de a vorbi⁵, că nu mai știu cum să vă iau!

21 Spuneți-mi voi, care vreți să fiți sub lege: nu auziți legea?

22 Căci scris este că Avraam a avut doi fii: unul dintr'o femeie roabă și altul din femeia liberă⁶;

23 dar cel din femeia roabă s'a născut după trup, iar cel din femeia liberă s'a născut prin făgăduință.

24 Acestea sunt spuse ca alegorie⁷; căci aceste femei sunt două testamente:

⁵ = Să găsec tonul (limbajul) potrivit spre a mă face înțeles.

⁶ Cf. Fc 21: Ismael, născut din Agar, și Isaac, născut din Sarra, soția legitimă.

⁷ = Au și un sens alegoric. Faptele istorice relatate în Sfânta Scriptură au și o încărcătură alegorică, din ele derivând sensuri duhovnicești. Interpretarea alegorică a Scripturii (începută de Filon) va face o carieră strălucită în Alexandria, prin școala lui Panten și Origen.

unul e cel din muntele Sinai, care naște spre robie și care este Agar

25 – căci Agar este muntele Sinai în Arabia⁸ – și-i corespunde Ierusalimului de-acum, care este rob împreună cu copiii lui;

26 dar Ierusalimul-cel-de-sus e liber, cel ce este mama noastră.

27 Căci scris este: Veselește-te, tu, cea stearpă, tu, care nu naști! Izbucnește și strigă, tu, care nu ai durerile nașterii: că mulți sunt copiii celei părăsite, mai mulți decât ai celei care are bărbat.

28 Iar noi, fraților, potrivit lui Isaac suntem fii ai făgăduinței.

29 Dar precum atunci cel ce se născuse după trup îl prigonea pe cel ce se născuse după Duh, tot așa și acum.

30 Dar ce zice Scriptura?: Izgonește pe roabă și pe fiul ei, căci fiul roabei nu va moșteni împreună cu fiul celei libere.

31 Astfel că noi, fraților, nu suntem copii ai roabei, ci ai celei libere.

5

Libertatea creștină. Roada Duhului și lucrarea cărnii.

1 Așadar, țineți-vă tari în libertatea pentru care ne-a eliberat Hristos și nu vă prindeți iarăși în jugul robiei.

2 Iată, eu, Pavel, vă spun vouă că de vă veți tăia'mprejur, Hristos nu vă va folosi la nimic.

⁸ Dublă semnificație: pe de-o parte, Agar este strămoașa triburilor arabe; pe de alta, Sinaiul din Arabia este locul unde a fost dată Legea Veche.

³ Și din nou mărturisesc oricărui om care se taie'mprejur că dator este să'mplinească toată legea.

⁴ Cei care vreți să vă îndreptățiți prin lege v'ați îndepărtat de Hristos, ați căzut din har;

⁵ căci noi în Duh așteptăm nădejdea îndreptării prin credință.

⁶ Pentru că în Hristos Iisus nici tăierea'mprejur poate ceva, nici netăierea'mprejur, ci credința lucrătoare prin iubire.

⁷ Era bine cum alergați¹; cine v'a sleit avântul², ca să nu vă supuneți adevărului?

⁸ Stăruința aceasta³ nu este de la Cel care vă cheamă.

⁹ Puțin aluat dospește toată frământătura⁴.

¹⁰ În privința voastră eu am încredere, întru Domnul, că nimic altceva nu veți cugeta; dar cel care vă tulbură își va purta osânda, oricine ar fi el.

¹¹ Dar dacă eu, fraților, încă mai propovăduiesc tăierea'mprejur, pentru ce mai sunt prigonitor? Ar însemna că piatra de poticnire a crucii⁵ a fost înlăturată...

¹² O, tăia-s'ar cu totu'n bucățele⁶ cei ce

¹Metaforă împrumutată din limbajul athletic, obișnuită la Pavel (vezi 1 Co 9, 24 și nota).

²Verbul original (kópto) sugerează hărțuială; a uza pe cineva prin oboseală; a-l face să cedeze prin lovituri repetate și perseverente; a-l epuiza prin stăruința cu care-l obligi să alerge.

³Vezi nota precedentă. Imaginea este aceea că lui Dumnezeu, Care-i cheamă pe alergători (din față) I s'au substituit apostolii mincinoși, care-i mână stăruitor și brutal (din spate).

⁴Aluatul ca simbol al alterării (vezi și nota de la 1 Co 5,6).

⁵Crucea (răstignirea) ca piatră de poticnire; vezi 1 Co 1, 23.

⁶După unii comentatori, posibilă aluzie la

vă destramă⁷ pe voi!

¹³ Fiindcă voi, fraților, ați fost chemați la libertate; numai să nu vă folosiți libertatea ca prilej de a-i sluji trupului, ci slujiți-vă unul altuia prin iubire.

¹⁴ Căci toată legea se cuprinde într'un singur cuvânt, în acesta: Iubește pe aproapele tău ca pe tine însuși.

¹⁵ Dar dacă vă mușcați unul pe altul și vă mâncați, vedeți să nu vă nimiciți voi între voi.

¹⁶ Zic dar: Cu duhul să umblați, și nu pofta trupului s'o împliniți!

¹⁷ Fiindcă trupul pofteste împotriva duhului, iar duhul împotriva trupului; căci acestea se împotrivesc unul altuia, astfel ca voi să nu faceți ceea ce ați vrea⁸.

¹⁸ Dar dacă sunteți duși de Duhul, nu sunteți sub lege.

¹⁹ Iar faptele trupului sunt cunoscute; acestea sunt: desfrânare, necurăție, nerușinare,

²⁰ idolatrie, vrăjitorie, dușmănie, certuri, gelozii, întărâtări, gâlcevi, dezbinări, erezii,

²¹ invidii, ucideri, beții, chefuri și cele asemănătoare acestora, asupra cărora vă preven – așa cum v'am mai prevenit – că cei ce fac unele ca acestea nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu.

²² Iar roada Duhului este iubire, bucurie, pace, îndelungă-răbdare, bună-tate, facere de bine, credincioșie,

acei păgâni care în timpul ritualurilor orgiastice ale zeiței frigiene Cybela ajungeau să se automutilizeze prin tăierea unor mădulare ale trupului.

⁷Literal: cei ce vă întorc pe dos; cei ce vă scot din liniștea unitară a duhului.

⁸Lupta dintre a vrea binele și a face răul; vezi Rm 7, 19 și nota.

23 blândește, înfrânare, curăție; împotriva unora ca acestea nu este lege.

24 Iar cei ce sunt ai lui Hristos Iisus și-au răstignit trupul împreună cu patimile și cu poftele.

25 Dacă trăim cu duhul, cu duhul să și umblăm.

26 Să nu fim iubitori de slavă deșartă, întărâtându-ne unii pe alții, unii pe alții pismuindu-ne.

6

Purtați-vă sarcinile unii altora! Îndemnuri cu mâna lui Pavel. Salutare de sfârșit.

1 Fraților, chiar de va cădea un om în vreo greșală, voi, cei duhovnicești, îndreptați-l pe unul ca acesta cu duhul blândeții, veghind asupra ta însuși, ca să nu cazi și tu în ispită.

2 Purtați-vă sarcinile¹ unii altora, și așa veți împlini legea lui Hristos².

3 Că de se crede cineva că este ceva, în timp ce el nu este nimic, pe sine însuși se amăgește.

4 Dar fiecare să-și cerceteze propria sa faptă, și atunci se va lăuda numai față de sine însuși și nu față de altul;

5 căci fiecare își va purta propria sa povară³.

6 Cel ce primește cuvântul învățăturii să-i facă învățătorului său parte din toate bunurile.

¹Sensul complet: greutatea slăbiciunilor, durerilor, neputințelor.

²= Legea iubirii.

³Literal: propria sa încărcătură (balot, raniță dusă'n spate); responsabilitatea proprie.

7 Nu vă amăgiți; Dumnezeu nu Se lasă batjocorit, căci ce va semăna omul, aceea va și secera.

8 Cel ce seamănă în propriul său trup, din trup va secera stricăciune; dar cel ce seamănă în Duhul, din Duhul va secera viață veșnică;

9 să nu slăbim⁴ dar în a face binele, căci la vremea cuvenită vom secera, dacă nu ne vom slei⁵.

10 Așa că, până când avem vreme, să facem binele către toți, dar mai ales către cei de o credință cu noi.

11 Vedeți cu ce litere mari v'am scris eu, cu mâna mea⁶.

12 Câți vor să fie binevăzuți în trup⁷, aceia vă silesc să vă tăiați împrejur, numai ca să nu fie ei prizoniți pentru crucea lui Hristos.

13 Fiindcă nici ei înșiși, cei care se taie'mprejur, nu păzesc legea, ci vor ca voi să vă tăiați împrejur pentru ca să se laude ei în trupul vostru.

14 Dar mie să nu-mi fie a mă lăuda decât numai în crucea Domnului nostru Iisus Hristos, prin care lumea este răstignită pentru mine și eu pentru lume.

15 Că în Hristos Iisus nici tăierea'mprejur este ceva, nici netăierea'mprejur, ci făptura cea nouă.

16 Și toți cei ce vor umbla după dreptarul acesta, pace și milă asupra lor și asupra Israelului lui Dumnezeu!

⁴= Să nu ne pierdem curajul; să nu ne dăm delăsării.

⁵= Dacă în noi nu se va istovi râvna (de a face binele).

⁶Pavel obișnuia să-și încheie scrisorile cu mâna proprie. Literele mari, apăstate, aveau menirea de a sublinia pasajele mai importante

⁷= Să se remarce pe ei înșiși după criterii exterioare (nu după cele duhovnicești).

¹⁷ De acum înainte nimeni să nu-mi mai facă supărare; căci eu în trupul meu port semnele Domnului Iisus⁸.

¹⁸ Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu duhul vostru, fraților! Amin.

⁸= Urmele rănilor primite de dragul lui Iisus, suprema pecete a identității lui Pavel